

Legzand, Bibl. Ioh., i σ. 156

ἰωσὴφ
(ἀρχι^{ἀνδρὶ τῆς} ~~μεγ.~~ ^{ἐκκλ.}) ἰσκι.

ὑπὸ Legzand περιγράφεται ὡς ἀν., (ἀρ. 500), τὸ βιβλίον:

« Ἀπολογθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ὁβιομάρτυρος Νικοχὰς τῆς νέας, τῆς ἐξ' Ἀνα-
τολῆς καὶ ἐν τοῖς Βουνένοις ἀειψέαντος καὶ ἀθλήσαντος, παρὰ Ἀνακίου ἱερομονά-
χου τοῦ Διακρύβου πρῶτον μὲν συντεθεῖσα ἢ μάλλον εἰπὴν ἐρσινιδυῖσα. δεύ-
τερον δὲ ἔπει ἐτέρῳ συντεθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ τῆς ταπεινῆς ἐν ἱερο-
μονάχοις ἰωσὴφ καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐν φουρνᾷς
τῶν Ἀχράδων· ἀξιῶσαι καὶ θερμῇ επιρροῇ τῆς τιμιωτάτης καὶ λογιωτάτης
κυρίου Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ μακαρίτου Ἀρχιεπίου τοῦ ἐν πύμῃς Κλεμεντῆ

τῶν Ἀρχαίων· ἐν τῇ διαταγῇ πάνσεπτος ἐπὶ ἑρὸς νεὸς αὐτοῦ τοῦ ὁμομή-
 τυρος θαυματουργοῦ Νηολάου, αψ4α. Ἐνετίησι. 1791. Παρὰ Δημητρίῳ Θεο-
 δοσίῳ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Cou l'enseigne de' Superiori. //

